

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

18. Si Deum erga se volunt misericordem peccatores, sint ipsi
misericordes erga pauperes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Itaque quisquis vel de se, vel de villo peccatore, rem desperatam esse putat, huc oculos reflectat, & respiret. Neque offendi debet quisquam, si videt multa ac grandia quædam peccata à sic conuerso, antè fuisse perpetrata. Talis ardentius dicere potest: *Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.* In magni peccatoris conuersione, magna misericordia ostenditur. Neque quidquam magna Dei misericordia, magnæ eiusdem iustitiæ prærogat. Vtraque illius est, vtrauis potest vti, pro libertate. Neque verò iustitia in talibus nulla ostenditur. Bonifacius magna contritione, magno amore Dei, magna potuit peccata compensare, vt diceretur: *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Denique, inter tot tormenta, facile potuit luere tot delicta; & tanto sanguine tanta peccata lauare. Quòd si etiam considerare volumus, quid de congruo Aglaidi & Bonifacio fecerit Deus; duas in ijs causas reperiemus. Nam Bonifacius, etiam cum vino & Venere caleret, *pecunia erat contemtor magnificentissimus, & ad eas egentibus distribuendas longè liberalissimus, & hospitalitati deditus, si vllus alius. Si quando ergo vidisset aliquos ex viatoribus, aut astu & siti eliquatos, aut nix & frigore concretos, aut alia ratione itinere grauatos, ipse festinans hilariter eis ibat obuiam, & rogabat, vt à labore requiescerent: & cum cessissent, in domum suam introductos hospitio benigne accipiebat, & verbis, & factis eorum omnem propulsabat molestiam. Quare non sustinuit Dominus, despiciere animam hanc: neque animam Aglaidis, quæ & ipsa in Bonifacii liberalitatem consensit, & multum auri tradidit, vt etiam haberet, quod distribueret pauperibus.*

Nimirum beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Hæc sunt iudicia diuinæ bonitatis, vt, si quis pauperi det obolum emat cælum; si panem porrigat, aut aqua frigida haustum, mercede sua non careat. Qua mercede? Nimirum huius & alterius vitæ. Hinc nihil speciatim dixit, quando dixit: *miseri cordiam consequentur*, vt vtrumque dixisse censeatur. Quando enim dixit: *Beati pauperes spiritu*, non addidit, *quoniam illorum est regnum mundi & cali.* sed limitatè addidit: *Quoniam ipsorum est regnum cælorum.* At cum ad misericordiam venit, non ad regnum cælorum duntaxat misericordes remisit, sed misericordiam vicissim spondit, quæ vtique sapissime, etiam in hac vita, exhibetur. Vnde & illud habemus: *Beatus qui intelligit super egenum & pauperem;*

XVII.

Pfal. 106. 1.

Luc. 7. 47.

Surius in eius vita 5. Iunij.

XVIII.

Matth. 5. 7.

Matth. 9. 40.

Pfal. 40. 2.

in die mala liberabit eum Dominus. Dies mala, cum Cassiodoro, potest dies iræ, diésque iudicij quidem intelligi; sed non tantum illa dies mala est. Mala est omnis dies, in qua malum patimur; nec, quando in oratione dicimus: *Libera nos à malo*, à iudicio tantum liberari petimus; sed multò maximè à peccato, & peccati poenis.

- I. Tim. 4. 8. Itaque, etiam Apostolo teste, *pietas ad omnia utilis est, promissionem habens vite, qua nunc est, & futura.* Qua de causa Pater ille filio
- Tob. 4. 7. suo hoc documentum dedit: *Ex substantia tua fac elemosynam, & noli auertere faciem tuam ab ullo paupere, ita enim fiet, ut nos à te auertatur facies Domini.* Siquidem eadem mensura, qua mensi fueritis, re-
- Matth. 7. 2. metietur vobis, ait Seruator. Vnde etiam, *Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur;* sicut non
- Prou. 21. 13. exauditus est Epulo clamans: *Pater Abraham, mitte Lazarum,*
- Luc. 16. 24. *ut inungat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam;* quia ipse prius non exaudiuit Lazarum ante fores clamantem. Iustè negata est gutta, à quo negata fuit mica. At alijs, quibus frustra dictum non est: *Date, & dabitur,* quia dederunt pauperi, idcirco dat & Deus, siue cum esuriunt, siue cum sitiunt, siue cū ægrotant, siue cum calumniam patiuntur; siue cum periclitantur de æterna damnatione. A Bonifacio igitur, & Aglaide, ò mortales, discite esse misericordes: quia *elemosyna est, que facit inuenire misericordiam.* An ignoras, inquit, os aureum, qui iudicem mitigare volunt, non ipso examine caussa, sed priusquam iudicij ingrediantur locum, beneuolum sibi facere, vel amico, vel mediatore, vel præfule, aut modo alio sibi iudicem conciliare. Igitur & Deo, non sessionis tempore, suadendum.
- Tob. 12. 9. Ante iudicij tempus mitigabilis est; & ideo David ait: *Præoccupemus faciem eius.* Illum magnum iudicem ars rhetoris nulla decipiet, & nullius potentia mitigatur; dignitati non condescendit, non veneratur personam, sed tremendum & implacabile iusti iudicium. Nunc verò iudicem exorabimus, & placabimus, non pecunia; magis autem, (si verum dicere oportet) clemens & pius ipse pecunia suadetur, non ipse manu sua, sed per inopes accipiens. *Da pauperi pecuniam, & iudicem mitigaueris.* Hoc & Aglais fecit; & si facerent aliæ quoque, in malo Aglaidi pares feminæ, fortasse & ipsæ misericordiam consequerentur.

XIX.

Sed aliud quoque fecit Aglais, quo sibi patrocinia conciliauit. *Subijt enim illa salutaris cogitatio ac vehemens quoddam & inuictum desiderium reliquiarum Martyrum.* Hinc Bonifacium ita est allocuta. *Scis, frater, qualibus simus coinquinati peccatis, nec nobis cura esse*